

STRESZCZENIE

Cielesność i sposoby obchodzenia się z własnym ciałem podlegają ciągłym zmianom. Modyfikacje ciała, często kojarzone ze środowiskiem izolacji więziennej także ewoluują w swym znaczeniu i formie. W badaniach poszukiwane są różnice indywidualne, które mogłyby charakteryzować osoby modyfikujące swoje ciało. Teoria relacji z obiektem O. Kernberga umożliwia opis struktury osobowości człowieka, ujawniając znaczenie pierwotnej więzi dla jej kształtowania. Celem badania było oszacowanie poziomu integracji osobowości u mężczyzn pozbawionych wolności, którzy zmodyfikowali swoje ciała, jak również ukazanie psychologicznych mechanizmów leżących u podłoża ich wykonywania. Badaniem objęto skazanych mężczyzn ($N = 99$), którzy w jego trakcie przebywali w jednostkach penitencjarnych w północnej Polsce. W badaniu zostały użyte następujące narzędzia badawcze: Inwentarz Organizacji Osobowości (*IPO*), Skala Trudności w Regulacji Emocji (*DERS*), Skala Identyfikacji z Grupą (Mael, Ashforth), Skala Fuzji Tożsamości, Skala Identyfikacji z Grupą (Leach), miara fuzji tożsamości, skala sprawczości. Dane uzupełniono rozmowami psychologicznymi o ważnych relacjach interpersonalnych, które posłużyły do oceny autonarracji w wypowiedziach osób badanych. Nie ujawniono znaczących różnic w poziomie organizacji osobowości wśród osób z grupy badanej i grupy kontrolnej. Wśród więźniów, którzy posiadali tatuaże i sznyty, wymiary dysregulacji emocji pośredniczyły w natężeniu agresji oraz patologii tożsamości. Około 20% uczestników badania, niezależnie od posiadania modyfikacji ciała, prezentowało głęboką patologię osobowości. Modyfikacje ciała mogą spełniać wyłącznie informacyjną rolę w trakcie oddziaływań terapeutycznych i resocjalizacyjnych, umożliwiając odwołanie ich treści do omówienia motywów i pełnionych funkcji, w formie wizualnego odzwierciedlenia tożsamości ego. Jednak nieuprawnionym jest identyfikowanie ich jako symboli dewiacji. Warto wykorzystać sytuację kryzysu, by wspierać poszukiwanie i osiągnięcie niekryminalnej tożsamości skazanych także za pomocą niestandardowych. Istnieje potrzeba wzmocnienia zdolności do samoopieki w zakresie higieny psychicznej, by modyfikowanie ciała nie służyło regulacji emocji. Wskazane, by równocześnie podjąć próby edukacji w zakresie możliwych zagrożeń dla zdrowia wynikających z niehigienicznych warunków procesu modyfikowania ciała.

Słowa kluczowe: organizacja osobowości, modyfikacje ciała, tożsamość, emocje, więźniowie